

но. Хайдете, Германе, земете го, бѣдното! Вашата кобыла е добръ навикнала да носи двама души и едно дѣте, а доказателство на това е, чи вашѣтъ *шуре* и жена му, която тежи много повече отъ мене, ходять всякъ сѣбботѣ на *пазарь-тъ* съ момчето си, и тритѣ на грѣбѣтъ на това добро животно. Вый ще земнете Петка на колѣнѣтъ си отъ прѣдѣ, а при това, колкото за мене, азъ предпочитамъ по-добръ да си ида сама самичка пѣшь отъ колкото да наскърбя това малко сѣщество.

— Работата не е до тамъ за да тя оставя самъ, отговори Германъ, който трѣсеше средство да ся убѣди. Сивата е силна и тя бы носила еше двама души, ако да имаше мѣсто на грѣбѣтъ ѝ. Но що да правимъ съ това дѣте на пѣтъ? То ще измръзне, ще огладиѣ . . . и кой ще ся грижи за него тѣзи вечерь и утре, кой ще му постели да легне, кой ще го омие и кой ще го облече? Азъ не смѣѣх да дамъ това досадително главоболіе на еднѣ женѣ, коѣто не познавамъ, и която, безъ всяко съмнѣніе, ще мя намѣри единъ мжжъ съ лошо поведеніе, ако почна така да ся обхождамъ еше отъ първото ми вижданіе съ неѣ.

— Споредъ пріятелството или споредъ незадоволствіето което ще покаже тя, вый ще ѣхъ познаете за вчасъ, Германе; вѣрвайте мя; впрочемъ,